

با شروع دوره نهم لیگ برتر یک مشکل قدیمی دوباره سر باز کرد؛ ترس از هواپیمای فوتبالیست‌های وطنی

در هوایت بی‌قرارم...

مهرداد رسولی

خودتان را بگذارید جای ستاره‌های ورزشی ایران. اگر اخباری مربوط به سقوط هوایما می‌شنیدید و می‌دانستید که در آن شش جودو کار جان به جان آفرین تسلیم کرده‌اند، حتما نسبت به موضوع پرواز حساس می‌شدید. الان هم ماجرا همین است؛ لیگ برتر شروع شده و خیلی از فوتبالیست‌ها هم باید حداقل دو هفته یک بار سوار هواپیما شوند. خب، شما هم اگر بودید می‌ترسیدید، نمی‌ترسیدید؟ پس حق بدید که جماعت فوتبالی به فکر وسایل نقلیه دیگری هم باشند. ابعاد این اتفاقات چنان گسترده شده که در این گیر و دار بازیکنان بوسنیایی‌ای که مشغول مذاکره با فولاد خوزستان بوده و به توافق اولیه هم دست یافته بودند، پس از شنیدن خبر سقوط هواپیماهای ایران حاضر به ادامه مذاکره برای رسیدن به توافق نهایی نشدند و قید حضور در لیگ برتر ایران را زدند. در حالی که لیگ نهم حرفه‌ای تازه کلید خورده، بیشتر فوتبالیست‌های ایرانی هراس خود را از سوار شدن بر بال پرندگان آهنین پنهان نمی‌کنند.

سپاهان مثل منجستر
دو اتفاق و سانحه هوایی که منجر به از دست رفتن جان حدود ۲۰۰ آنفر شد، تعداد لغو سفرهای هوایی در بین تیم‌های لیگ برتری را افزایش داده و این روزها بازیکنان لیگ برتری ملتمسانه از مدیران باشگاه متبوعشان می‌خواهند از مسافرت‌های هوایی بپرهیزند. جان باختن اعضای تیم ملی جودوی نوجوانان در اولین سانحه دلخراش هوایی ماه گذشته، مسافرت‌های هوایی راهراس انگیزتر از قبل جلوه می‌دهد؛ مثلاً در حالی که قرار بود سپاهان و ابومسلم در دیدار دوستانه پیش فصل به مصاف هم بروند، باشگاه سپاهان طی تماسی با مسوولان باشگاه ابومسلم به دلیل سانحه‌ای که چند روز پیش از آن در فرودگاه مشهد رخ داده بود، انصراف خود را از سفر به مشهد اعلام کرد و قید یک بازی تدارکاتی درست و حسابی را زد. مجید بصیرت البته ترس از پرواز هوایی را که بین بازیکنان سپاهان فراگیر شده، عجیب نمی‌داند و می‌گوید: «همه ما حتی از نزدیک شدن به هوایپما می‌ترسیم و این در اوضاع و احوال فعلی چیز چندان غریبی نیست و طبیعی به نظر می‌رسد. همین چندروز پیش باشگاه منجستر یونایتد که در سفر آسیایی خود به سر می‌برد، به دلیل یک سلسله بمبگذاری‌هایی که در اندونزی رخ داد، بلافاصله سفر به این کشور و انجام بازی دوستانه با چند تیم باشگاهی اندونزی را از فهرست برنامه‌های خود خارج کرد.»

برای بسیاری از بازیکنان لیگ برتری به موقع رسیدن و داشتن زمان کافی برای استراحت در اولویت‌های بعدی قرار دارد. برای آنها حفظ جان و امنیت روان از درجه اهمیت بالاتری برخوردار است. این روزها بازیکنان استقلال اهواز در صف اول افرادی قرار دارند که برای لغو مسافرت‌های هوایی و جایگزین کردن مسیر زمینی از خودواکنش نشان داده‌اند. عبدالحمید رضایی -سرپرست این تیم- از تردید و امتناع بیشتر بازیکنان استقلال اهواز از سفر با هوایپما می‌گوید: «پس از دومین سانحه هوایی‌ای که رخ داد، چند بازیکن استقلال اهواز به طور همزمان و هماهنگ به دفتر باشگاه مراجعه کردند و خواستار لغو سفرهای هوایی شدند. جلسات متعددی را با حضور مدیرعامل باشگاه برگزار کردیم و دست آخر به این نتیجه رسیدیم که انتخاب مسیر ریلی و سفر با قطار بهترین راهکار موجود است. چند روز پیش وقتی در تهران بودم، از نزدیک با وحید هاشمیان و جواد نکونام صحبت می‌کردم و نکته جالب از زبان آنها این بود که در اسپانیا و آلمان باوجود امنیت بالای پروازها، بیشتر تیم‌ها با قطار مسافرت می‌کنند. ما انتخاب مسیر ریلی را باجدیت دنبال می‌کنیم چرا که خطر مسافرت هوایی را کمتر از ابتلا به آنفلوآنزای خوک نمی‌دانیم. در هر دوی این موارد احتمال مرگ وجود دارد.»

دنیس برگ کمپ ایرانی!

از نسوی دیگر، تعدادی از بازیکنان که پیش از این از مسافرت‌های هوایی هراس داشتند، دیگر حاضر نیستند حتی از پلکان هوایپما بالا بروند. سال‌ها پیش دنیس برگ کمپ از سفر با هوایپما پرهیز می‌کرد و با همین پیش شرط، پای قرارداد با باشگاه بزرگ و معتبری مثل آرسنال را امضا کرد. امروز اما مدل ایرانی این بازیکن پیش روی ما قرار دارد؛ سهراب انتظاری، بازیکن فصل پیش راه‌آهن که عدم موافقت مسوولان این باشگاه با مسافرت‌های زمینی‌اش را دلیل اصلی جدایی از راه‌آهن و پیوستن به شهرداری تبریز می‌داند؛ «فصل پیش به دلیل ترس از پرواز، در بیشتر سفرها با ماشین، باشگاه راه‌آهن را همراهی می‌کردم. پس از اتفاقات اخیر ترس و دلهره من تشدید شد و از باشگاه خواستم عدم سفر با هوایپما را در یکی از بندهای قرارداد من بگنجانند که مورد موافقت قرار نگرفت.» باردا این پیشنهاد، انتظاری حتی بازی در لیگ یک را به بازی در لیگ برتر با سفرهای هوایی ترجیح داد؛ «اکبر میناقیان از ترس من از سفرهای هوایی خبر دارد. وقتی متوجه شد به این دلیل از راه‌آهن جدا شده‌ام، باقبول این پیش شرط که باشگاه برای سفرهای بین شهری بلیت قطار یا ماشین شخصی در اختیار من قرار دهد، موافقت کرد و من به شهرداری تبریز پیوستم.»

در شرایط فعلی، به نظر می‌آید بازیکنانی مثل شبت رضایی که شوخی به مژه اش در هوایپما جنجال زیادی برانگیخت نیز جرات طی طریق در مسیرهای هوایی را نداشته باشند

سفر زمینی ممنوع

چالشی که لیگ‌نهم حرفه‌ای را پیش از آغاز تحت تاثیر خودقرار داده، جامعه داوری فوتبال ایران را هم در بر گرفته است. مسعود عنایت با اشاره به امتناع تعدادی از داوران لیگ برتری از سفر با هوایپما می‌گوید: «تا همین امروز تعدادی از داوران برای تأمین امنیت جانشان با من تماس گرفته و گفته‌اند حتی‌الامکان باسفرهای زمینی به شهرهای دیگر بروند.» رئیس کمیته داوران اما از مخالفت خود با درخواست جمعی از داوران می‌گوید: «این برای ما قابل قبول نیست که داوری پس از یک سفر زمینی چند ساعته خود را آماده سوت زدن یک بازی حساس کند. چنان که بعضی بازی‌ها با حضور ۵۰ یا ۶۰ هزار تماشاگر برگزار می‌شود که بیشتر آنها تعصب و حساسیت خاصی دارند. داور باید برای قضاوت بی‌حرف و حدیث از تمرکز و استراحت کافی برخوردار باشد که این باانجام سفرهای زمینی میسر نیست.»

سفر دریایی ا کشتی!

ملوان بندر انزلی از سال‌ها پیش به دلیل مشکلات مالی‌ای که از بدو تاسیس باشگاه با آن دست به گریبان بوده، بیشتر سفرهای خود را زمینی و به وسیله اتوبوس انجام می‌داد. آنها حتی دو دستگاه اتوبوس اختصاصی را از سال‌ها پیش خریدند و پس از سوانح‌هوایی اخیر توفیق اجباری استفاده بیشتر از این اتوبوس‌ها نصیب بازیکنان و مربیان ملوان شده است. آنها به صرافت افتاده‌اند تا از این پس تمامی سفرهای خود را مثل یک دهه گذشته با اتوبوس انجام دهند. محمد احمدزاده امنیت خاطری را که در این گیرودار نصیب بازیکنان ملوان می‌شود، دلیل اصلی چنین تصمیمی می‌داند؛ «در فوتبال امروز دنیا، آمادگی و امنیت روانی بازیکن حتی مهم‌تر از آمادگی بدنی و مسائل فنی است. برای من قابل قبول نیست که بازیکنانم با ترس و استرس مسافرت کنند و آمادگی روانی و تمرکز لازم برای انجام یک‌بازی منسجم را نداشته باشند. بچه‌های ملوان باسفرهای زمینی و سوار اتوبوس شدن بیگانه نیستند و اگر مشکل خاصی نباشد، تمامی سفرهای خود را با اتوبوس انجام می‌دهیم. اگر چه خطر مسافرت‌های زمینی در جاده‌های ایران کمتر از سوار هوایپما شدن نیست.»
باین وصف، محمد احمدزاده سفر با کشتی را به مسافرت‌های هوایی ترجیح می‌دهد. او باشوخ طبعی خاص خود می‌گوید: «ما تیم ملوان نیروی تار یایی بودیم و اگر مسوولان سابق باشگاه، کشتی در اختیار ما قرار دهند، ما می‌توانیم با کشتی به شهرهای مجاور مسافرت کنیم!»

بی‌ام‌و کروک به جای هوایپما

علی کریمی هم اگر چه مثل سهراب انتظاری عدم پرواز هوایی را در قراردادش مکتوب نکرده اما از جمله بازیکنانی محسوب می‌شود که به ترس از مسافرت‌های هوایی شهره است. تنها چند روز پیش از آغاز لیگ برتر بود که استیل آذین برای انجام سه دیدار دوستانه به تبریز سفر کرد. تنها بازیکنی که حاضر نشد در این سفر سوار هوایپما شود، علی کریمی بود. شماره هشت استیل آذین ترجیح داد با بی‌ام‌و کروک آلیالویی خود و به تنهایی جاده تهران - تبریز را پیش بگیرد. کریمی رنج سفر چندساعته و خستگی ناشی از رانندگی را به جان خرید اما حاضر نشد سوار هوایپما شود. حشمت مهاجرانی که تانرگمی عضو هیات مدیره باشگاه شده در این باره می‌گوید: «خیلی با علی صحبت کردیم و از او خواستیم که همراه بقیه بچه‌ها با هوایپما به تبریز بیاید. او با این بهانه که می‌خواهد حتی یک جلسه تمرین را از دست ندهد، چند ساعت زودتر با ماشین شخصی عازم تبریز شد اما همه ما می‌دانیم که...». از دیگر چهره‌های سرشناسی که به وحشت از مسافرت با هوایپما شهره‌اند می‌توان به علی پروین، صمد مرفاوی و علیرضا نیکبخت اشاره کرد.

از چهره‌های سرشناسی که به وحشت از مسافرت به هوایپما شهره‌اند می‌توان به علی پروین، صمد مرفاوی و علیرضانیکیخت اشاره کرد

همشهری جوان

شماره ۲۲۲ • ۱۷ مرداد ۸۸

شاید کم کم باشگاه‌ها ما هم مثل بایرن مونیخ صاحب اتوبوس‌های اختصاصی شوند